

PENGETAHUAN PENGAJARAN DALAM KALANGAN GURU PRASEKOLAH

The Knowledge of Teaching among Preschool Teachers

Abdul Halim Masnan¹, Nur Ellina Anthony², & Nur Arifah Syahindah Zainudin³

Fakulti Pembangunan Manusia, Universiti Pendidikan Sultan Idris, Tanjong Malim, Perak,
Malaysia^{1,2,&3}

abdul.halim@fpm.upsi.edu.my¹, anthony.ellina@gmail.com², & indaharifah94@gmail.com³

Received: 25 October 2019; Accepted: 30 November 2019; Published: 27 December 2019

ABSTRAK

Model pengajaran berkualiti guru mengandungi beberapa elemen yang penting seperti pengetahuan, kemahiran dan sikap pengajaran. Kajian ini bertujuan untuk mengetahui pengetahuan pengajaran dalam kalangan guru prasekolah. Reka bentuk kajian yang digunakan ialah kajian campuran kuantitatif dan kualitatif. Instrumen yang digunakan ialah soal selidik, temu bual berstruktur dan analisis dokumen. Seramai 50 orang guru prasekolah merangkumi 25 orang guru prasekolah dari tadika swasta dan 25 orang guru prasekolah dari tadika kerajaan menjawab soal selidik, dan dua orang guru prasekolah terlibat dalam sesi temu bual. Responden kajian diperolehi menggunakan persampelan rawak bertujuan. Dapatan kajian menunjukkan 56% guru prasekolah memberi penekanan kepada sesuatu kaedah pengajaran, dan 44% guru prasekolah mempelbagaikan kaedah pengajaran untuk membantu kanak-kanak memahami isi pelajaran. Selain itu, guru prasekolah memilih kaedah pengajaran yang sesuai bagi memenuhi keperluan pembelajaran kanak-kanak (56%), dan memenuhi keperluan pembelajaran secara berkumpulan (54%). Kaedah pengajaran yang sesuai digunakan oleh guru prasekolah supaya dapat merangsang dan mengekalkan perhatian kanak-kanak (56%), serta meningkatkan prestasi pencapaian kanak-kanak (60%). Hasil temu bual mendapati pengetahuan guru prasekolah semakin bertambah seiring dengan jangka masa pengalaman mereka menceburi bidang pendidikan awal kanak-kanak. Dari segi analisis dokumen, pengkaji mendapati rancangan pengajaran harian guru prasekolah adalah kemas, menarik dan ringkas. Secara keseluruhannya, guru prasekolah mempunyai pengetahuan pengajaran yang baik, dan seterusnya dapat memberi impak yang positif dalam pelaksanaan pengajaran dan pembelajaran di prasekolah.

Kata kunci: pengetahuan pengajaran, guru prasekolah

ABSTRACT

The quality teaching model of teachers contains several important elements such as knowledge, skills and teaching attitudes. This study aimed to gain knowledge of teaching among preschool teachers. The study design used was a quantitative and qualitative mixed study. The instruments used were questionnaires, structured interviews and document analysis. A total of 50 preschool teachers consisted of 25 preschool teachers from private kindergarten and 25 preschool teachers from government kindergarten answering the questionnaire, and two preschool teachers were involved in interview session. The respondents of the study were obtained using random sampling. The findings showed that 56% of preschool teachers emphasized a teaching method, and 44% of preschool teachers used a variety of teaching methods to help children understand the content. In addition, preschool teachers choose appropriate teaching methods to meet the learning needs of children (56%), and to meet the learning needs of group (54%). Appropriate teaching methods were used by preschool teachers to stimulate and maintain children's attention (56%), and to improved children's achievement (60%). The results of the interviews showed that preschool teachers' knowledge were increasing over the course of their experience in early childhood education. In terms of document analysis, researchers had found that preschool teachers' daily lesson plans were neat, interesting and simple. Overall, preschool teachers had a good teaching knowledge, which in turn can give a positive impact on the implementation of teaching and learning in preschool.

Keywords: teaching knowledge, preschool teachers

PENGENALAN

Profesion perguruan merupakan tugas mulia kerana profesion ini ialah kesinambungan daripada tugas para Nabi dan Rasul bagi umat Islam. Seluruh negara bergantung kepada keberkesanan seorang guru menjalankan tanggungjawab. Guru mempunyai kedudukan yang tinggi dalam masyarakat dan dunia modenisasi sehingga membawa profesion perguruan ke tahap yang lebih mencabar. Guru berdepan dengan pelbagai tuntutan seiring dengan kemajuan dan kehendak semasa. Mereka memainkan peranan dominan dalam merealisasikan inspirasi agama, bangsa dan negara yang terkandung dalam falsafah pendidikan negara selain bertanggungjawab terhadap pelajarannya. Hasil kajian Akademi Kepimpinan Pendidikan Tinggi [AKEPT] (2011) mendapati hanya 50% pengajaran disampaikan dengan berkesan walaupun terdapat guru yang cemerlang dalam sistem pendidikan Malaysia. Ini bermakna cara mengajar lebih pasif serta berbentuk syarahan mengakibatkan penyampaian mata pelajaran tidak melibatkan murid secukupnya (Sufean, 2014).

Ilmu pengetahuan merupakan aspek yang penting dalam menyediakan guru ke arah mendidik anak muridnya menyelesaikan masalah. Sebelum pendidik memulakan pengajaran, pendidik perlu mempunyai pengetahuan dan kefahaman terhadap sesuatu pengajaran terlebih dahulu agar kanak-kanak dapat belajar dengan baik. Guru tidak lari daripada menghadapi masalah seperti kekurangan pengetahuan dan keyakinan diri dari segi kepercayaan dan konsep sendiri dalam diri seorang guru. Pengetahuan dan kefahaman yang kurang boleh menyebabkan ilmu yang disampaikan tidak berkesan. Kepercayaan dengan pedagogi seseorang guru penting mesti selari dengan subjek mata pelajaran yang diajar agar tidak timbul kekeliruan kanak-kanak dalam proses pengajaran dan pembelajaran. Kanak-kanak tidak akan menyatakan kesalahan yang kita lakukan dalam proses pengajaran dan pembelajaran kerana mereka tidak tahu lagi menilai sesuatu perkara yang betul ataupun salah. Mereka hanya menerima sepenuhnya apa yang diajar oleh guru. Maka, guru mempunyai tanggungjawab yang sangat penting dalam mengajar dan mendidik serta perlu menerapkan ilmu yang bersifat pasti dan berguna dalam kehidupan kanak-kanak.

Guru perlu peka terhadap keperluan pedagogi mereka dengan mempersiapkan diri dengan bekalan pengetahuan dan kemahiran yang terkini dan bersesuaian dengan murid (Kementerian Pelajaran Malaysia, 2010). Guru prasekolah perlu diberi pendedahan awal mengenai penggunaan Kurikulum Standard Prasekolah Kebangsaan [KSPK] (Kementerian Pendidikan Malaysia, 2016). Pendedahan ini telah diberi oleh pegawai prasekolah di Jabatan Pelajaran Negeri (JPN), di Pejabat Pelajaran Daerah (PPD). dan di Kementerian Pendidikan Malaysia secara meluas. Corak penilaian yang dianggap sesuai untuk kanak-kanak prasekolah juga didedahkan kepada mereka. Guru prasekolah perlu menguasai kandungan kurikulum agar penilaian yang diberikan seimbang dengan keupayaan pelajar. Pengetahuan guru prasekolah perlu mantap dan dipertingkatkan lagi.

Menurut Reynolds (1992), model pengajaran yang diketengahkan oleh beliau melibatkan pengetahuan dan kemahiran melalui tiga peringkat dalam kerangka tugas mengajar, atau dikenali sebagai domain tugas mengajar. Domain tugas mengajar ini melibatkan peringkat praaktif, interaktif dan posaktif. Berdasarkan kerangka tugas mengajar, amalan pengajaran guru baharu didapati berkait rapat antara ketiga-tiga domain tersebut dengan pengetahuan dan kemahiran pengajaran. Menurut Shulman (1986), semasa guru merancang dan melaksana pengajaran, mereka perlu membuat adaptasi antara kedua-dua pengetahuan dan kemahiran melalui interaksi bersama murid. Guru perlu menilai semula hasil pengajaran dan dokumentasi yang telah diajar sebagai perkara terakhir dalam proses

pengajaran guru di dalam kelas. Oleh itu, keperluan pengetahuan dan kemahiran guru baharu perlu dipertingkatkan supaya mereka dapat mengamalkan proses pengajaran yang berkesan.

Berdasarkan dokumen Standard Guru Malaysia (SGM), penilaian standard kecekapan profesionalisme yang perlu dicapai oleh guru meliputi tiga aspek utama, iaitu; (i) amalan nilai profesionalisme keguruan; (ii) pengetahuan dan kefahaman; dan (iii) kemahiran pengajaran (Kementerian Pelajaran Malaysia, 2009). Amalan nilai profesionalisme digubal berdasarkan budaya pendidikan di Institut Pengajian Guru (IPG). Pengetahuan dan kefahaman pula merujuk kepada penguasaan guru terhadap ilmu pendidikan yang dapat meningkatkan profesionalisme mereka ketika menjalankan tugas dengan cekap dan berkesan. Sementara itu, kemahiran pengajaran pula merujuk kepada kebolehan guru dalam proses pengajaran sama ada dalam bentuk akademik mahupun ko-kurikulum.

Menurut Shulman (1986), beliau telah mengenal pasti sesuatu yang hilang dalam amalan pedagogi guru iaitu pengetahuan guru tentang perkara yang perlu diajar dan hubungan pengetahuan tersebut dengan pengajaran yang akan memberi manfaat kepada murid. Grossman (1992) menyatakakan dalam konteks pendidikan hari ini, amalan pedagogi sering dikaitkan dengan rutin atau kebiasaan guru melalui kemahiran mengajar yang digunakan untuk menyampaikan pengetahuan yang spesifik dalam sesuatu bidang. Rangkuman keseluruhan pengetahuan dan kemahiran pedagogi adalah saling berkaitan melalui proses pengajaran dan pembelajaran sebagai satu tatacara pendidikan yang dikehendaki (Hiebert, Gallimore, & Stigler, 2002; Hotaman, 2010).

Menurut *National Association or the Education of Young Children* [NAEYC] (2011), terdapat sepuluh standard yang dijadikan fokus terhadap pembangunan profesion guru. Walau bagaimanapun, fokus pembangunan profesion guru banyak melibatkan amalan pedagogi seperti aspek kurikulum, pengajaran dan penilaian. Standard ini dilaksana bagi memastikan setiap guru dapat melengkapkan diri mereka dengan pengetahuan dan kemahiran yang mengikut standard yang telah ditetapkan.

Pengetahuan merujuk kepada informasi atau maklumat yang diketahui dan dimiliki oleh seseorang dari pengalaman, pendidikan dan pengamatan menggunakan pancaindera. Dari sudut profesionalnya guru sepatutnya mempunyai pengetahuan yang luas dan mendalam untuk membantu murid dalam pembelajaran dan memudahkan kefahaman murid (Eggen & Kauchak, 2012). Pengetahuan menjadi domain utama dalam membentuk tindakan seseorang (Muhammad, 2010). Menurut Abdul Halim (2014), pengetahuan tentang kandungan meliputi pengetahuan guru berkenaan tunjang atau isi kandungan yang perlu diajar bagi memenuhi keperluan murid dari segi pengetahuan, kemahiran dan nilai. Dalam kajian ini, pengkaji hanya memfokuskan amalan pedagogi guru berdasarkan pengetahuan persediaan pengajaran.

METODOLOGI

Kajian ini menggunakan pendekatan kajian campuran kuantitatif dan kualitatif. Pendekatan kuantitatif yang digunakan ialah kaedah tinjauan untuk menganalisis soal selidik secara deskriptif. Manakala, pendekatan kualitatif pula digunakan untuk mendapatkan data daripada temu bual dan analisis dokumen. Kajian ini melibatkan seramai 50 orang guru prasekolah iaitu 25 orang guru prasekolah dari tadika swasta, dan 25 orang guru prasekolah dari tadika kerajaan di sekitar Selangor dan Perak sebagai responden. Dalam sesi temu bual, kajian ini hanya melibatkan dua orang guru prasekolah. Responden kajian diperoleh menggunakan persampelan

rawak bertujuan. Antara kriteria responden ialah guru prasekolah yang mempunyai pengalaman mengajar selama lima hingga sepuluh tahun, manakala kriteria bagi dua orang guru yang ditemu bual merupakan guru cemerlang.

Instrumen yang digunakan dalam kajian ini ialah borang soal selidik, soalan temu bual berstruktur, dan analisis dokumen. Bagi mengenal pasti pengetahuan guru prasekolah, satu set soal selidik telah diterjemah semula berdasarkan Soal Selidik Pandangan terhadap Diri Sendiri Guru Prasekolah Permulaan (Nevelidine, 2002). Soal selidik ini mempunyai empat bahagian iaitu demografi, pengetahuan pengajaran, kemahiran pengajaran, dan sikap guru terhadap pengajaran. Kajian ini hanya memfokuskan bahagian pengetahuan pengajaran guru prasekolah yang mengandungi tujuh item. Nilai *alpha Cronbach* yang diperolehi bagi menguji kebolehpercayaan borang soal selidik ialah 0.924 iaitu pada tahap yang tinggi.

Soalan temu bual berstruktur yang mengandungi soalan tertutup dan soalan terbuka digunakan untuk menemubual dua orang guru prasekolah yang menjalankan aktiviti pengajaran dan pembelajaran (PdP) di dalam kelas. Analisis dokumen dilakukan terhadap guru prasekolah bagi menganalisis pengetahuan perancangan PdP melalui Rancangan Pengajaran Harian (RPH).

DAPATAN KAJIAN

Melalui soal selidik, Jadual 1 menunjukkan data statistik yang memaparkan peratus dan kekerapan bagi pengetahuan pengajaran guru prasekolah. Pengkaji mendapati 56% guru prasekolah memberi penekanan kepada sesuatu kaedah pengajaran, dan 44% guru prasekolah mempelbagaikan kaedah pengajaran untuk membantu kanak-kanak memahami isi pelajaran. Selain itu, guru prasekolah memilih kaedah pengajaran yang sesuai bagi memenuhi keperluan pembelajaran kanak-kanak (56%), dan memenuhi keperluan pembelajaran secara berkumpulan (54%). Kaedah pengajaran yang sesuai digunakan supaya dapat merangsang dan mengekalkan perhatian kanak-kanak (56%), serta meningkatkan prestasi pencapaian kanak-kanak (60%).

Jadual 1

Peratus dan Kekerapan bagi Pengetahuan Pengajaran Guru Prasekolah

Item	Skala	Kekerapan	Peratus	Peratus Sah	Peratus Kumulatif
S1 - Saya memberi penekanan kepada sesuatu kaedah pengajaran yang sesuai dan berkesan.	Jarang	2	4.0	4.0	4.0
	Agak kerap	13	26.0	26.0	30.0
	Kerap	28	56.0	56.0	86.0
	Sangat kerap	7	14.0	14.0	100.0
	Jumlah	50	100.0	100.0	
S2 - Saya mempelbagaikan kaedah pengajaran agar dapat membantu kanak-kanak memahami isi pelajaran.	Jarang	3	6.0	6.0	6.0
	Agak kerap	11	22.0	22.0	28.0
	Kerap	22	44.0	44.0	72.0
	Sangat kerap	14	28.0	28.0	100.0
	Jumlah	50	100.0	100.0	

S3 - Saya memilih kaedah pengajaran yang sesuai agar dapat memenuhi keperluan pembelajaran kanak-kanak.	Jarang	1	2.0	2.0	2.0
	Agak kerap	10	20.0	20.0	22.0
	Kerap	28	56.0	56.0	78.0
	Sangat kerap	11	22.0	22.0	100.0
	Jumlah	50	100.0	100.0	
S4 - Saya juga memilih kaedah pengajaran yang sesuai agar dapat memenuhi keperluan pembelajaran secara kumpulan.	Jarang	2	4.0	4.0	4.0
	Agak kerap	11	22.0	22.0	26.0
	Kerap	27	54.0	54.0	80.0
	Sangat kerap	10	20.0	20.0	100.0
	Jumlah	50	100.0	100.0	
S5 - Saya menggunakan kaedah pengajaran yang sesuai agar dapat merangsang dan mengekalkan perhatian kanak-kanak.	Jarang	1	2.0	2.0	2.0
	Agak kerap	9	18.0	18.0	20.0
	Kerap	28	56.0	56.0	76.0
	Sangat kerap	12	24.0	24.0	100.0
	Jumlah	50	100.0	100.0	
S6 - Saya menggunakan kaedah mengajar yang sesuai untuk meningkatkan prestasi pencapaian kanak-kanak.	Jarang	2	4.0	4.0	4.0
	Agak kerap	7	14.0	14.0	18.0
	Kerap	30	60.0	60.0	78.0
	Sangat kerap	11	22.0	22.0	100.0
	Jumlah	50	100.0	100.0	
S7 - Kejayaan pengajaran dan pembelajaran adalah bergantung kepada kebijaksanaan guru menggunakan kaedah pengajaran.	Jarang	1	2.0	2.0	2.0
	Agak kerap	9	18.0	18.0	20.0
	Kerap	28	56.0	56.0	76.0
	Sangat kerap	12	24.0	24.0	100.0
	Jumlah	50	100.0	100.0	

Seterusnya, hasil kajian yang diperoleh melalui temu bual berstruktur dalam pengetahuan pengajaran guru prasekolah mendapati pengetahuan guru semakin bertambah apabila tempoh masa pengalaman mereka untuk mengajar semakin lama. Pengetahuan guru bertambah seiring dengan pengalaman mereka mengajar.

Hasil temu bual mendapati pengalaman mengajar di taska tersebut cukup membantu Guru Prasekolah 1 (GPI) mencari kaedah-kaedah yang sesuai dalam PdP awal kanak-kanak.

“Tapi pengalaman yang saya ada dekat taska tu dah cukup bagi saya membantu saya untuk aa.. mencari metode-metode yang lebih sesuai dalam bidang pendidikan awal kanak-kanak lah.” (GPI)

Manakala, Guru Prasekolah 2 (GP2) pula menyatakan bidang tersebut merupakan nilai tambah kepada profesion beliau sebagai guru prasekolah.

“Jadi err.. kalau pengalaman saya selepas 10 tahun menjadi guru ni, saya berubah banyak rupa hahaha. Maksudnya lebih banyak ‘knowledge’.” (GP2)

GP1 dan GP2 mempunyai pengalaman mengajar kanak-kanak taska dan tadika selama lebih 10 tahun. GP1 dan GP2 mempunyai perbezaan dalam kepakaran atau bidang yang mereka minati. Namun kepakaran atau bidang utama yang mereka minati tersebut adalah di bawah tunjang yang sama, iaitu seni dan estetika.

“Emm.. saya kalau ikut pakar, sebab kita dah ambil semua subjek, kena pakar dalam semua subjek lah. Tapi saya lebih suka kepada aa.. kraf dan juga ‘lab explore’. Sebab saya suka tengok kanak-kanak tu ja dapat sesuatu bukan daripada cikgu yang bagi tetapi benda tu dia jumpa daripada penemuan dia sendiri.” (GP1)

GP1 berpendapat melalui aktiviti kraf tangan dan ‘lab explore’, kanak-kanak dapat belajar daripada penemuan mereka sendiri.

“Pada saya, saya lebih kecenderungan pada kreativiti. Saya suka sesuatu yang berbeza tetapi err.. boleh memberi kesan atau impak. Jadi saya banyak menggunakan ‘hands-on’ lah. Sebab err kanak-kanak ni dia mudah tertarik pada sesuatu yang maujud.” (GP2)

Berbeza dengan GP2 pula berpendapat bahawa aktiviti yang memerlukan kreativiti kanak-kanak mampu memberi kesan kepada mereka kerana penggunaan bahan yang nampak meningkatkan minat mereka.

“Sekarang ni ‘resource’ semua kita dapat banyak daripada sumber internet, buku dan yang paling mudah sekarang banyak blog-blog pendidikan awal kanak-kanak dah buka luar dan dalam negara. Kita tak semestinya fokus kepada KSPK. KSPK memang ‘just’ bagi dekat kita panduan sahaja.” (GP1)

“Kalau ikutkan, memang dah jadi amalam saya, saya suka memperluaskan er.. skop. Maksudnya dari segi ‘knowledge’. Jadi saya banyak ‘explore’ dekat internet lah. Saya akan ‘explore’ apa pendekatan ‘preschool’ yang banyak diamalkan di negara-negara maju.” (GP2)

Apabila ditanya berkenaan persediaan mengajar, GP1 dan GP2 mengakui bahawa mereka banyak merujuk kepada internet. Hal ini sesuai diamalkan di dunia kini yang semakin maju di mana kanak-kanak semakin bijak IT. GP1 menyatakan bahawa KSPK hanya bertindak sebagai panduan untuk guru prasekolah. Bahan atau aktiviti yang bakal diajar kita boleh rujuk dari banyak sumber khususnya internet. GP2 pula menyatakan bahawa internet digunakan oleh beliau untuk merujuk aktiviti-aktiviti prasekolah yang dijalankan di negara-negara maju. Hal ini menyebabkan kanak-kanak dalam negara tidak ketinggalan dengan pembaharuan-pembaharuan dalam pendidikan.

Selain dari soal selidik dan temu bual, dapatan kajian juga menunjukkan hasil analisis dokumen terhadap PdP dan RPH guru prasekolah. Pengkaji mendapati pengetahuan perancangan PdP guru adalah kemas, menarik dan ringkas. Jadual 2 dan Jadual 3 berikut merupakan hasil analisis pengkaji terhadap GP1 dan GP2 dalam aspek pengetahuan perancangan PdP.

Jadual 2
Pengetahuan Perancangan Pengajaran dan Pembelajaran GP1

Bil.	Item	Skor					Catatan
		0	1	2	3	4	
1.	Menyediakan Fail Rekod Mengajar Rancangan Pelajaran Harian (RPH)					/	GP1 menyediakan RPH yang sangat menarik dan kemas.
2.	Menyedia dan memaparkan Rancangan Pengajaran Tahunan (RPT)					/	
3.	Menyediakan Rancangan Pengajaran Mingguan (RPM)					/	RPT dan RPM disediakan dengan cukup tersusun dan mudah difahami.
4.	Menyediakan RPH yang lengkap, termasuk persediaan ABM yang sedia.					/	
5.	Menulis hasil pembelajaran yang sesuai dengan aktiviti pengajaran dan pembelajaran.			/			Namun begitu hasil pembelajaran kurang selari dengan isi PdP.
Jumlah: $\frac{18}{20} \times 25\% = 22.5\%$							

Jadual 3
Pengetahuan Perancangan Pengajaran dan Pembelajaran GP2

Bil.	Item	Skor					Catatan
		0	1	2	3	4	
1.	Menyediakan Fail Rekod Mengajar Rancangan Pelajaran Harian (RPH)					/	GP2 menyediakan RPH yang baik dan ringkas. Elemen-elemen kreativiti kurang ditonjolkan.
2.	Menyedia dan memaparkan Rancangan Pengajaran Tahunan (RPT)		/				
3.	Menyediakan Rancangan Pengajaran Mingguan (RPM)		/				
4.	Menyediakan RPH yang lengkap, termasuk persediaan ABM yang sedia.					/	GP2 ada membuat RPT dan RPM.
5.	Menulis hasil pembelajaran yang sesuai dengan aktiviti pengajaran dan pembelajaran.				/		Namun tidak ditunjukkan kepada pengkaji.
Jumlah: $\frac{15}{20} \times 25\% = 15\%$							Hasil pembelajaran sesuai dengan PdP.

PERBINCANGAN

Berdasarkan dapatan kajian ini, pengkaji merumuskan pengetahuan guru prasekolah terhadap pengajaran merangkumi pemilihan dan penggunaan kaedah pengajaran yang dapat membantu kanak-kanak memahami isi pelajaran, memenuhi keperluan pembelajaran kanak-kanak, memenuhi keperluan pembelajaran secara berkumpulan, merangsang dan mengekalkan perhatian kanak-kanak, dan meningkatkan prestasi pencapaian kanak-kanak.

Melalui hasil temu bual berstruktur yang dijalankan terhadap dua orang guru prasekolah, pengetahuan guru didapati meningkat melalui pengalaman mereka. Bagi GP1, pengetahuan beliau meningkat dalam mencari metode-metode yang lebih sesuai untuk pendidikan awal kanak-kanak dan GP2 pula, beliau mendapat banyak pengetahuan berkaitan pendekatan terkini yang diamalkan di luar dan dalam negara serta boleh mengaplikasikan pendekatan tersebut mengikut kesesuaian dan kebolehan kanak-kanak. Pengetahuan guru terhadap pendekatan yang mereka gunakan dalam PdP ialah bagi GP1, beliau lebih gemar menggunakan kraf dan juga '*lab explore*' supaya kanak-kanak mendapat hasil penemuan secara sendiri. GP2 pula gemar kreativiti dan menggunakan '*hands-on*' untuk menarik minat kanak-kanak.

Dari aspek persediaan untuk mengajar, guru cenderung menggunakan kemudahan teknologi iaitu internet untuk mendapatkan maklumat dan pengetahuan baharu. Hal ini boleh mengelakkan kanak-kanak daripada ketinggalan dengan pembaharuan dalam pendidikan. Seterusnya, melalui analisis dokumen pula, RPH yang disediakan oleh GP1 menarik, kemas, tersusun dan mudah difahami tetapi, hasil pembelajaran tidak selari dengan PdP. Hasil pembelajaran GP2 pula selari dengan PdP dan GP2 menghasilkan RPH yang ringkas namun kekurangan elemen kreativiti.

Murid yang mendapat motivasi daripada guru biasanya akan menjadi lebih berminat yang seterusnya membantu proses pencapaian objektif pembelajaran (Maimun Aqsha, Wan Nurul Syuhada', & Mohd Isa, 2017). Oleh itu, adalah penting bagi guru untuk melengkapkan diri dengan pengetahuan dan bersedia untuk mengamalkan teknik pengajaran yang sesuai dan berkesan. Guru prasekolah perlu menguasai segala ilmu pengetahuan dan kemahiran yang bersesuaian dengan tahap perkembangan kanak-kanak (Abdul Rahim, Mohd Najib & Lily, 2010). Menurut Abdul Halim dan Nor Mashitah (2016), hasil pembelajaran yang melibatkan isi kandungan murid perlu tepat dan sesuai dengan tahap perkembangan murid. Jangkaan untuk mendapatkan hasil pembelajaran yang bersesuaian dapat memenuhi keperluan PdP murid secara keseluruhan.

Dalam pada itu, pengkaji mengemukakan beberapa cadangan kajian lanjutan. Kajian ini hanya melibatkan 50 orang guru prasekolah sebagai responden, maka dicadangkan agar satu kajian yang lebih meluas dapat dijalankan dengan menggunakan sampel yang lebih besar dan melibatkan aspek-aspek yang lain bagi setiap perbolelah ubah untuk memberi gambaran yang lebih tepat tentang pengetahuan pengajaran guru prasekolah.

KESIMPULAN

Semua guru prasekolah perlu mempunyai pengetahuan yang mencukupi dan perlu sentiasa menambahkan pengetahuan baharu bagi memantapkan PdP mereka. Berdasarkan dapatan kajian, pengetahuan pengajaran guru prasekolah merangkumi kepelbagaian kaedah pengajaran untuk membantu kanak-kanak memahami isi pelajaran. Guru prasekolah perlu memilih kaedah pengajaran yang sesuai bagi topik pelajaran yang tertentu. Ini kerana kaedah pengajaran yang sesuai dapat merangsang dan menarik perhatian kanak-kanak, dan dapat meningkatkan prestasi pencapaian mereka.

RUJUKAN

- Abdul Halim Masnan. (2014). *Amalan pedagogi guru prasekolah permulaan*. Pulau Pinang: Universiti Sains Malaysia. Tesis Doktor Falsafah.
- Abdul Halim Masnan, & Nor Mashitah Mohd Radzi. (2016). Pengetahuan persediaan pengajaran guru prasekolah baru. *International Journal of Early Childhood Education and Care*, 5.
- Abdul Rahim Hamdan, Mohd Najib Ghafar, & Lily Ting Hwa Li. (2010). Teaching competency testing among Malaysian school teachers. *European Journal of Social Sciences*, 12(4), 611-617.
- Eggen, P. D., & Kauchak, D. P. (2012). *Strategies and models for teachers: Teaching content and thinking skills* (6th ed.). Boston, MA: Allyn & Bacon.
- Kementerian Pelajaran Malaysia. (2009). *Standard Guru Malaysia*. Diperoleh semula daripada <http://www.ipislam.edu.my/index.php/page/sgm/116/Standard-Guru-Malaysia-SGM>.
- Kementerian Pelajaran Malaysia. (2010). *Standard Kualiti Pendidikan Malaysia (SKPM)*. Putrajaya: Penulis.
- Kementerian Pendidikan Malaysia. (2016). *Kurikulum Standard Prasekolah Kebangsaan: Pendidikan Prasekolah*. Putrajaya: Bahagian Pembangunan Kurikulum, Penulis.
- Maimun Aqsha Lubis, Wan Nurul Syuhada' Wan Hassan, & Mohd Isa Hamzah. (2017). Tahap pengetahuan dan kesediaan guru-guru Pendidikan Islam sekolah menengah di Selangor terhadap penggunaan multimedia dalam pengajaran Pendidikan Islam. *Asean Comparative Education Research Journal on Islam and Civilization (ACER-J)*, 1(1), 1-13.
- Muhammad Taufiq. (2010). *Asal-usul pengetahuan dan hakikat pengetahuan. Program pasca siswazah manajemen dan bisnis*. Indonesia: Bogor.
- National Association or the Education of Young Children. (2011). *Teaching: Accreditation of programs for young children, standard 3*. Washington, DC: NAEYC Accreditation.
- Reynolds, A. (1992). What is competent beginning teaching? A review of the literature. *Review of Educational Research*, 62(1), 1-35.
- Shulman, L. S. (1986). Those who understand: Knowledge growth in teaching. *Educational Researcher*, 15, 4-14.